

פָּלָדְדֵי סַלְדָּה

גָּלִיּוֹן 489 [שָׁנָה יָ"א]

שבת קבלת התורה

פרשת יתרו תשע"ט

שׁוּבִים ה'

ו' והביא את קרבנו, (ויקרא ד כג) הביאו את קרבנים, (במדבר טו כה) אויב איזוי פארוואס שטייט דא וויה, גענומען און נישט ויבא, געבעגעט? נאר אלעמאל רעדט זיך או א מענטש בעגענט א קרבן פון א בהמה וואס באלאנט צו אים, דעריבער שטייט א לשון פון ברעגעגען, אבער דיא ביי יתרו שטייט זיך אל שון קניין איזוי וויעס שטייט משכוי וקחו לכם, שטייט אין מכילתא מען זאל גיין קויפן פון מארק. און יתרו האט געקופט די בהמות פון די אידן, איזוי וויעס די גמ' זאגט (עו"ז דף כ"ד) יתרו מישראל זבין, וויל אפללו יתרו האט געהאט גענוג בהמות, האט ער נישט געוואלאט דאס בעגעגען, וועגן די חחש און האט געדינט צו די בהמות אלץ עו"ז, דעריבער שטייט זיך יתרו, ער האט געקופט, און נישט זיבא יתרו, געבעגעט זיינע. (פנימiyות בעל הפלאה)

פרק כ"ג א' ווינקל און הלהה - בשר בחלב:

נותן טעם לפגם און חticaה גענעה נבללה המשך פון יונער ואך און יו"ד (ס"י ק"ג און נאך) שטייט און אויב מען קאקט נאר א מעט לעת, גאון דער בעל הפלאה ז"ל געבעגעט און חטם סופר עה"ת, או עס וויל נוטן טעם לפגם מותר, נאר א מעיל איז די טעם פגום און אסראט נישט. זאגט די ספר התורות אוון מען רעכענט די 24 שעה פון קאכן די וואסער. אבער בי' בשר בחלב רעכענט מען די 24 שעה פון קאכן די בשר אדער חלב און נישט פון קאכן די וואסער, זל הטור יוד סי צד כתב בספר התורות: אוניג דבשארא איסורים קדרה של איסור שהטהה מעת לעת בלאייסו, הא החומו בה חמוץ בחוק מעת לעת השיכבה כבתי ימא. השיר טעם איסור שבקידורה פلت להן המים ולא הו בתן ששם לבטח, דרבלה משערן ונשחתה בה ימא זדרבה מעת לעת לאחד רוחם המים. בבש בחלב אוניג כן, שאם בישלו בה בשר ובתוכה מעת לעת החומו בה מים ואחר שהטהה מעיל לבישול הבשר בשלו בה הלב, מוחר ערעפ' שהוא אהובה בחוך מעיל לחום המים. וואס איז דער חילוק? עס איז דיא א מחלוקת הראשונים און דער דין פון חticaה גענעה נבללה - חנ"ג, וווען עס איז נישטא ששים כנגד די חלב וואס פאלט און די בשר, ווערט דיבשר א שטיק נבללה און מען דארף יעצעט ששים כנגד די שטיק פלייש און נישט ששים נאר כנגד די חלב, צו דאס איז נאר בי' בשר בחלב אדער בי' אלע איסורים? רבינו אפרים האלט און נאר בי' בשר בחלב זאגט מען חנ"ג. דארף מען טאקע פארשטיין איב בי' איסורים זאגט מען חנ"ג. וואס איז איזוי האלט מען להלה, און אויך בי' אלע דער רבינו אפרים, די ב"י און איזוי האלט טור האלט ווי אוניבערשטיין, אבער וווען איז מנדב א קרבן איז דאס ווי קיז המובה, דאס מיינט כדי זא מזבח זאל זיין לידיג, איז אויב עס זענען דא נרכות פון די בעלים ווי קענען די כהנים זיין שלוחים אוניבערשטיין איז פארן אוניבערשטיין, מילא זענען די כהנים שלוחים פון פון נקרים? ענטפערט דער תפארת יוסף: און וווען א גוי איז מנדב א קרבן איז דאס ווי קיז המובה, דאס מיינט כדי זא מזבח זאל זיין אוניבערשטיין, אבער וווען איז מנדב א קרבן זענען די כהנים די שליח פון איז. און דעריבער שטייט (קהלים פ"א מ"ה) מקבלים נדרים ונבדות מנכרים, און עס שטייט נישט מקריין, וויל מען נעט נאר פון זיין, אבער די הקרבה איז פאר גבוח ווי קיז המובה ע"כ מ"ח ז"ל, מילא איז גוט זיך יתרו: ער האט גענומען בהמות און זי' מנדב געוווען און דאס איבערגעגעבן פאר גבוח, און דאס מיינט עלה וובחים לאלקים, עס זאל זיין פאר קיז המובה, אבער יתרו האט נישט מקריין געוווען קרבן, וויל אל גוי קען נישט מאכן א כהן אל שליח. מיט דעם איז אויך גוט א פסק (יכ) ואמר משה נאמ אפקת התפן בידנו זובחים ועלת עשינו לה אלקיניג: משה זאגט פרעה צו געבן בהמות פאר א קרבן, אבער ועשינו לה אלקיניג: איז פארן אוניבערשטיין גיב איז פארן אוניבערשטיין פאר קיז המובה, און נישט פאר א קרבן, וויל מען קען נישט זיין א שליח פאר גוי. (בית ישראל השלם, מוח"ז אדמור' ממאטערסראף זצוק'ל)

משה האט מגיר געוווען ותרו און געלערנט מיט אים תורה ויצא משה לקראת הגדנו ווישחו ווישק לו וויאלו איש לרעהו לשולם ויבאו האוחלה: (יח ז) שטייט אין תרגום יונתן ב"ע ונשיך ליה וגעריה משה האט דא מגיר געוווען יתרו זשיילו גבר לחברה לשם ואתו למישבן בית אולפנא: שטעלט זיך די שלחה פון ווועט דער תרגום און ער האט אים מגיר געוווען נאר די ראייה און משה האט גענומען יתרו צו ערנען די הייליג תורה, איז וויל עס שטייט אין פסוק, ויבאו האוחלה, לכארה וואס וויל אונט למישבן בית אולפנא, צו ערנען געוווען גענוג צו שטיין ווישאלו איש לרעהו לשלום? דעריבער לערטנט די תרגום ויבאו האוחלה, מינט ואותו למישבן בית אולפנא, צו ערנען תורה, און די גמ' (חגינה דף יג ע"א) זאגט און מוסדרן דברי תורה לעכורים, אויב איזוי מזו מען זאגן איז משה האט מגיר געוווען מיט אים די תורה בבית אולפנא. (חנן סופר הגאנן ר' שמואל עהרענפעלד זצ"ל)

פארוואס שטייט זיך יתרו און נישט ווירב יתרו? וויל זענען די כהנים שלוחים פון איז זיין ספר תפארת יוסף (דף קצז ע"א) בעגעגען די גמ' (נדרים דף לה ע"ב) וואס קלערט צו כהנים זענען די שלוחים פון דעם בעל קרבן אדער שלוחים פון אוניבערשטיין צו מקריב זיין וואס מען בעגעגעט? איז דיא די באווארסטע קשייא אויף די שאלה פון די גמ', וויל די גמ' (נדיר דף סב ע"א) שטייט איש לרבות את העובי כוכבים שנון נדרים ונבדות כישראל, אויב אווי איז ע"כ זענען די כהנים שלוחים פון אוניבערשטיין, וויל אוניבערשטיין זי' זענען די בעלים ווי קענען די כהנים זיין שלוחים פון נקרים? ענטפערט דער תפארת יוסף: און וווען א גוי איז מנדב א קרבן איז דאס ווי קיז המובה, דאס מיינט כדי זא מזבח זאל זיין לאידיג, איז אויב עס זענען דא נרכות פון נקרים איז מען דאס מקריב, אבער דאס איז פארן אוניבערשטיין, מילא זענען די כהנים שלוחים פון אוניבערשטיין, אבער זענען די כהנים די מילא זענען די כהנים די שליח פון איז. און דעריבער שטייט (קהלים פ"א מ"ה) מקבלים נדרים ונבדות מנכרים, און עס שטייט נישט מקריין, וויל מען נעט נאר פון זיין, אבער די הקרבה איז פאר גבוח ווי קיז המובה ע"כ מ"ח ז"ל, מילא איז גוט זיך יתרו: ער האט גענומען בהמות און זי' מנדב געוווען און דאס איבערגעגעבן פאר גבוח, און דאס מיינט עלה וובחים לאלקים, עס זאל זיין פאר קיז המובה, אבער יתרו האט נישט מקריין געוווען קרבן, וויל אל גוי קען נישט מאכן א כהן אל שליח. מיט דעם איז אויך גוט א פסק (יכ) ואמר משה נאמ אפקת התפן בידנו זובחים ועלת עשינו לה אלקיניג: משה זאגט פרעה צו געבן בהמות פאר א קרבן, אבער ועשינו לה אלקיניג: איז פארן אוניבערשטיין גיב איז פארן אוניבערשטיין פאר קיז המובה, און נישט פאר א קרבן, וויל מען קען נישט זיין א שליח פאר גוי. (בית ישראל השלם, מוח"ז אדמור' ממאטערסראף זצוק'ל)

פארוואס שטייט זיך יתרו און נישט ווירב יתרו? וויל זענען די כהנים שלוחים פון איז זיין ספר תפארת יוסף (יח ב) לכארה איז שוער און כל התורה שטייט א לשון פון בעגעגען א קרבן: זיבא קין, (בראשית ד

מען מעיל פון די וואסער, משא'כ עירשטע תבשיל איז געוועז
היתר, וויל בשר איז היתר מAMIL איז די טעם פון בשר אין די וואסער
אנט בר בעט דהთира, דעריבער איז די מעיל גערעכנט פון קאכן די
בר און נישט די וואסער [עינז סי', צ'ד אונז סי', קי']. (שם זבולון תשע"ט)

מדור העובדים

אגהאלפן דעם צדיק אונט האט געצען אליתו הנביא און די הייפט פון די ל'ו' צדיקים

שנותיהם אף עזה פון איספראקוריף און איז מטופל או ער ואל קענען פארקייפן
זיין שחורה פאר א נארמאלאן פריזי און קענען באצעאלן די בעיל' חובות און נאך
בליבין אבסיל געלט צו קענען איינקופן נאך שחורה, אבער די טגע רוקן זיך און
די מעל פארקייפט זיך נישט איזו שנעל און מען האט שווין מהילת געווען אויף
מארגן שטעטלט מען דעם גרויסן שילד אויפן טיר או מען מאכט א אומספראקוריף.

עם וווערט מאָרָן אָזֶן מַעַן גְּרִיטֵס זִיךְ אַרְיוֹפִילִין דֻּעַם שִׁילָה, וּוֹעֵן רְנַפְּתָלִי זַעַט אָז
אֲקָרָאוֹאָן פָּון שִׁינְיָעַ וּוּגְנָעָנָר שְׁטָעָלַן זִיךְ אָפְּ בַּיִּזְיָן מִילִיכָל אָזֶן פָּון דַּי
שְׁעַמְּסַטָּר וּוֹאָן קוּמְתָּאָדָרָוָים אֲיַונְגָּר פְּרִיזָן אָזֶן זַאֲנָט פָּאָר רְנַפְּתָלִי לְאַמְּרִיר זַעַט
דִּידְיָן סְחָרָה אָזֶן וּוֹעֵן רְנַפְּתָלִי וּוֹיִזְמָט אִים אָזֶן פְּינְיָעַ סְחוּרָה פְּרָעָנָט דַּעַר
פְּרִיזָן וּוֹפִילָן זַעַק הָאָט עַר יַעַצְתָּ צָו פָּאָרְקוּפָּן? רְנַפְּתָלִי טְרָאָכָט שְׁנָעָל אָזֶן
עַנְטָפָעָט אָז עַר הָאָט 200 זַעַק פָּאָר 400 רָוְבָּל! רַופְּטָזִיךְ אָז דַּעַר זַיְנָגָר פְּרִיזָן:
דָּאָם אַיִּזְפָּןְקָט וּוֹפִילָאַיךְ אָזֶן דַּעַר פְּרִיזָן הַיִּסְטָן זַיְנָגָר אַנְגָּלָדָעָנָעַ
דַּי זַעַק, אָזֶן דַּי שִׁירָאָ פָּאָרָט אַוְעָקָ.

אין דעם גויסון טומל האט ר' נפתלי פארגעסן צו בעטן געלט און האט געוואלאט נאך לוייפן דעם פרײַן אבער ווען ער גײַט ארויס פון מייליכל האט ער געזען אַ שיעקל מיט געלט און ער געטט דאס צײַל און עס איז געווען מער פון 400 רובל. ר' נפתלי האט זיך געפּרײַיד און איז שנעל געאנגענָן באצאלן די בעיל חוכות און געבלין פֿאָר זיך אַכְּסֵל געלט. בִּים דְּרִיטִין הוֹדְשׁ שִׁקְטַּה דְּעַרְבִּין ר' נפתלי צו באצאלן די געלט און ווען ער נפתלי קומט וויל ער נישט געמען די געלט וויל דער אויבערשטער האט אַים באצאלט! און ר' נפתלי דערצְיִיל ווען פרײַן האט דער רבִי געפּרײַט צו האסט אַים געמען שלום? האט ער גענטפּערט אוּ נניין! האט דער רבִי געואנט דאס איז געווען אלליהו הנבִיא. און איז זכות וואס דו ווילט נישט געמען בי מיר די געלט ניב איך דיר אַ שטיק סחרוה און זאלטט גניין אין אַ דאָרָף און אַגְּקָלָאָפּן אין אַ טִּיר אָונָן אָז דוד פּון לעלב האט דיַ געשיקט אָונָן ער זאל דיר מאָכוּן חווין ווועט דאס ווועט זיין אַ שמייה פֿאָר דיַ ממען זאל דיר אוּיך באָנָרָאָכָן מיט דעם, אָונָן אוּזַי ווועט דאס זיין אַ שמייה פּון בִּידַ של מעלה. ר' נפתלי האט זיך געוענט אָונָן איז געפּאָרָן אין יונענע דאָרָף אָונָן געפּאָלנט וואמַ דער רבִי האט געהיסן אָונָן יענער אַיד האט אַים גענִיט אַ פֿאָר החווין אָונָן ר' נפתלי אַיז דאס געאנגענָן אַגְּנָפּעָן.

ז' שבת הקעד איז ר דוד נטולק געוואָן, און ר' נפתלי איז געפֿאָרן זום מיגד פון טשערנָאַבל, הרהָק ר' מְרַדְּכֵי וְצֹוקִיל, צו געמען חיזוק פון אַים, און ווען דער מגניד ועם ר' נפתלי פרענט ער אַים: האַסְטּוּ מִיר אַמְּאָל געטראָפָּן? ענטפערט ר' נפתלי: נײַן! זאגט אַים דער מגניד אוֹזֶן האָבָן זיך אַיְגָעָפָּן בַּיּוֹם שְׁנִיאָדָעָר אַין ענענע דארף, וואָס ער אַיְזֶן דער גרענטער פָּונְדִּילְיָן צְדִיקִים, אַון הַיּוֹת אוֹ דער מגניד פְּלַעַנט אַוְיסְחָאלְטָן דִּילְיָן צְדִיקִים אַיז ער פָּונְקָט גַּעֲוָונָן דַּעֲמָאָלָטָם. דער מגניד האַט אַים געגעבען חיזוק אַונְנַחְיָיסְן ער זאל פָּאָרָן צוֹ ר' דודלָס זון הרהָק ר' ממשה, אַון געמען חיזוק אַונְנַחְיָיסְן ער זאל פָּאָרָן צוֹ ר' דודלָס זון הרהָק ר' אוֹיפָּה דַּוְעַלְתָּן אַונְנַחְיָיסְן ער זאל פָּאָרָן צוֹ ר' דודלָס זון הרהָק ר' (סְפָּר מְגַדְּלֵי שְׂעוּרִים לְכַבְּדָה בְּאַרְנוּבָה)

מען מעיל פון די וואסער, משא"כ אויב די ערשות תבשיל איך געווען היתר, וויל בשר איך היתר ממילא אין די טעם פוןبشر אין די וואסער

הדר היילגער ר' דוד מלעלוב (ו שבט הקען) אוז געווען און תלמיד פון הרה"ק ר' אלמלך מליעזונטק און פון היילגער חוזה מלבלין און פון קאנזיצער מגנד. זיין זון הרה"ק ר' משה מלעלוב האט אים איבערגענומען און אויז נאבדעם געווארען רבוי אוין איז. ר' דודל פלענט טילן אסאך צדקה פאר פארשידינע זאכן, ער האט געהאט א פיערדינן חסיד ר' נפתלי ואס האט געווארינט און טישענסטיחוב פולין, ואס האט געהאט א מליכיל און האט מצליה געווען אוין זיין פרנזה.

איינמאל, אויז ר' נפתלי געפערן צו זיין רבין אין לעלוב, ווי זיין שטייגער אויז ער אפט געפערן, צו נעמגען חיזוק פון צדיק, און דעמאטס האט ר' דודל געדארפט האבן א גרויסע סכום געלט פאר א וויכטיגער צדקה צועק. ווען ר' נפתלי אויז אוירין צום רבין האט דער רבוי געזאגט גוט או דו בייזט יעatz געקומען, וויל איך נויטיג זיך יעצט אויז אסאך געלט, פרענט אים ר' נפתלי וויפיל געלט דארף דער רב? האט דער רבוי גענטפערט 400 רובל, זאגט ר' נפתלי אויך האב נישט אועלכע געלטער, זאגט דער רבוי אויך דארף נאסר א הלאה, און בי דריי חדשים

בакומסטו צוריק דין געלט!
 ר' נפתלי קוקט אריין אין פנים פון צדיק און פארשטייט או ער מוו דאם טאן און
 ענטפערט דעם רבנן ער וועט דאם טאן! אבער עם וועט מזון זיין אין אפער מענד
 וויל איך וועל מזון בגין בארכן פון יידידים, און דער רבוי ווינטשט אים און הצלחה.
 ר' נפתלי פארט אהיכם און געמט זיך צו די ארבעטע ער מאכט א החשבון וויפיל איז
 וווערט די סחרה און די מאשינען אין זיין מיליכל און ווען ער האט גיעען או ער
 האט די וווערט פון לכל הפחות 400 רובל אי ער געוווען רוחיג בי זיך און גייט
 צו באקאנטער און אויך צו סוחרים און בעט הלאוות און ואנט זיך צו און דריי
 חדשם וועט ער זיך באצאלן, אבער זיך האבן געואנט און נאר בעז צויזי החדשם
 קענען זיך געבן און ר' נפתלי טראכט נישט קיין סאך און געמט דין געלט און ווען
 ער האט געהאט 400 רובל אי ער שנעל געפארן קיין לולוב און איבערגעגעטן
 דעם רבנן די געלט, און דער רבוי ווינטשט אים און זאגט און בעז דריי החדשם
 וועט ער האבן די געלט!

דרשויל רוקט זיך די צויט און נאך אַטאג גויט אָריבער אָונְ רַ נְפָתֵל הַוִּיכֶט אָן
צָו וּרְעָן באָזָאָרגָט וּוַיְלָ אָפִילָו דָּעָרָ רְבִי וּוֹעַט אִים צְוַיְרִיכְעַבָּן אָין דָּרְיִי חֲדַשִּׁים,
אָבָעָר עַר מָזוּ דָּאָם באָצָאָלָן אָין צְוַיִּי חֲדַשִּׁים, הָאָטָע מְחַלִּיט גַּעֲוָעָן עַר וּוֹעַט
פָּאוּרָן קִין וּוֹרָשָׂא אָוֹן פְּרוּבָּרָן נְעַמְּנָן אַהֲלוֹא פָּוָן אַבָּאָק אָוּפָּא אַחֲרָשָׂא אָן
גַּעַבָּן זַיִּין מִילְכָּל אָוֹן סְחוֹרָה אַלְּזָא מְשֻׁכָּן, אָבָעָר זַיִּינָא נְאַנְטָעָה חָאָבָן אִים
אַפְּגַּנְעָרָדָט אָן גַּעַזָּאָט בְּעַמְּרָא וְאַל עַר שְׁטָעָלָן אַגְּרוּסָעָר צְעַטָּל בַּיִּין מִילְכָּל
או אַיִּין טָאָג מְאַכְּטָעָר אַוְיסְפָּאָרְקוּפָּיךְ פָּוָן אַלְּעָעָמָל אָוֹן דִּי מַאְשִׁינָּעָן, אָן אַזְּוִי
וּוֹעַט עַר קַעַנְעָן באָצָאָלָן דִּי בָּעֵלְיָה חָוָות אָן אָין אַחֲדָשָׂא אָרוֹם וּוֹעַט דָּעָרָ רְבִי וּוֹעַט
אִים באָצָאָלָן וּוֹעַט עַר צְוִירִקְיָוִן מַאְשִׁינָּעָן אָוֹן מַאְכָּן נְיִיעָעָמָהָל!

www.english-test.net

הוּא לְאָדָם עַזְלֵם וְשִׁפְרִים מִרְכָּבָה וְשִׁלְמִים שְׁאָגָם בְּמִצְגָּא וְשִׁלְמִים שְׁתְּקָמָם וְקִטְבָּמָן זֶה צֹה אֲקָרְבָּן - אַשְׁיָּנָס מִתְגָּנָה

ספר א/or תורה דפוס ראשון פן מגיד קראען \$18000. ספר כתר שם טוב פון בעש"ט זאלקואַתְקָנָד תקמ"ד ספַר מיט התמוהן הנאנָן ר' יעקב יהושע הילוי הורוויז א/איינינקל פון הפלאה און אַיְדִיעָם בי' הנאנָן ר' אַפְרִים ולען מרגנְליות פון בראָר, אויך פון זיין זון הנאנָן ר' פֿינְחָס, ישומַה משָׁה שָׁמוֹת וְיקָרָא דְפוּר עַם חותמה בֵית הַכְּנָסָת שֵׁל האַדְמָוּד' בית אהרן מקאָרלִין בעיר העתיקה, יודע בינה דפּוּר נְדִיר, ספר קול ערְבָּחָדִישׁוּס סְפַר לְאַדְעָע, סֻעַת וְזָהָר בִּינְיוֹן דְפוּס וְזִתְאָמָר, מן אַברָהָם פון טְרִיבָּק מיט דעם ברכה און א/עלטנען שיינְיעַן מיט גּוֹטָע פְּאַפִּיר, ערְשְׁטוּר דְרוּק שְׁוֹנְתָה הַעֲמִיקָם פון טְשִׁיעָרָקָם אַונְן האַרְנִיסְטִיפָל, פְּאָפָא רָב אַונְן צְעהַלְמִיעָרָרְבָּר וְזִוקְנִיל צְזָאוּמָעָן שְׁרִיבָּן אַברָיו צוֹ מְחוֹק זיין תורה, שׁוּעָ אַורְחָ חִים גַּחַד דְפוּס זִיטָמָאָר מִצְבָּה מְפֹאָר, סְפַר וְאַמְתָּאַט בְּאַלְאָנָט צוֹ הַרְחָצִ' ר' יַעֲנְקָלָע פְּשָׁעָוָרְסָק, חומש עַם פִּירָשׁ שֵׁם אַפְרִים וְתוֹצָאָת חִים טְשִׁעְרָאָזִין תְּרִיאָא, ספר משנה הלכות מיט הקורתה המחבר אַנְגָּנוֹאָרְבָּר וְצִיל צוֹ הַרְחָקִ' ר' פְּנָחָם שְׁלוֹם האַגְּנָעָר מִזְוְיָנִין זִוקְנִיל מִטְזִין חותמה ספר על הַפְּלִילָה שִׁיךְ לְאַמְרִי חִים מוֹזְיָנִין, ברית אַברָם דפוס ראשון, ר' פֿ מיט חותמה ר' ברוך בענדיט לְיכְטַנְשְׁטִין אַבְוי של הרה"ק ר' הַלְּמָדָלָאִים, ספר עַם חותמת הרה"ק ר' אַבְשָׁמְקָרָאָל, ברוּפָן הרה"ק ר' יִשְׂרָאֵל מְהֻסְּפָאַתְן צוֹ זִיְנָשָׁבָן.

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to- pardesyehud1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM

פָאֵר שִׁיגַע וְיַבְנֶגֶע מִטְבְּצֹוֹת פָאֵר **הַלְּאַטְמָרְבָּן מִיר הַאַלְטָמָרְבָּן פָאֵר** **מִטְבְּצֹוֹת פָאֵר**